

Xưa một làng n có một tên nhà giàu, nh ng n i tiếng là hà ti n. Mâm bát dùng đ cho th y t ăn toàn nh ng th s t m cũ rích.

y th mà các m v v n c khoe: “Cái mâm g này dùng đã đ c h n ch c năm, cái bát kia mua t h i c u c còn t tru ng đ y...” Và th là các m v n răn đ y con cháu và ng i ngoài r ng: “Làm ăn cái gì cũng ph i gìn gi , cả bốn tiếng thôi!”.

Một hôm nhân một bữa chén, m y nhà giàu khoe khôn v i nhau. Lão th nh t khoe:

- Các c xem, cái qu n chúc bầu này tôi m c t ngày bà n c con cháu út, th mà gi nó đã bi t nh y dây, ch i ô r i. Các c th y đ y, ch khi nào đi đâu tôi m i dám m c, mà tôi ch v t vai t nhà, đ n g n đám tôi m i x chân vào. Ra ngõ, kh i đám là tôi l t ra luôn...

Lão th hai ng t i:

Đ các c xem, cái khăn x p cả tôi còn nguyên n p và gi màu đen láng đ n t n bây gi . Tôi dùng nó đ th ng đ n ch c năm...

Lão th ba l c đ u:

- Xin i các c , các c c nhìn cái qu t này s rõ. Các c đoán tôi dùng nó lâu ch a nào? Đ , th a các c , đã 15 năm có l r i đ y ! Hai lão kia tr m t:

- Tr i, cái qu t gi y mà c làm th nào gi đ c lâu v y?

- ó có gì đâu, m i l n đem ra qu t là tôi ch xè qu t ra tr c m t, r i tôi l c đ u đi l c đ u i là đã th y đ mát r i. Lúc nào thôi “qu t” thì tôi kh x p nó l i và b vào m t cái túi riêng !

- Chà g ng sáng cả các c th t là tuy t h o!

- Hai lão kia tr m tr khen, còn lão ch nhà quay sang ng i đ y t b o

- Đ y mà y xem. Cả bốn tiếng ng i. Các c đ y c m có sai câu nào! Tao th h i cái ng chúng mà y thì gi cái gì lâu b n đ c?

Ng i đ y t khúm núm:

- Đ , b m c , cả c i thì con ch ng có bao nhiêu. Nh ng c nh cái kh con m c đây là cả b con đ i cho con đeo t h i còn nh đ y .

(Theo TTC)

H c Hà ti n

- Anh kia đi tìm th y h c phép hà ti n. T i nhà th y ph i mua chi làm l cúng t , th y m i bi u mua m t cái bánh trắng mà thôi đ ng mua gi t n ti n.

Nó đi ch mua m t cái bánh trắng và m t con gà ô m v . Th y nó th y gà thì la: “Cái th ng đ i, ai b o mua gà làm chi cho u ng c a”. H c trò m i th a v i th y: “Tôi tính làm v y nên m i mua gà: là khi b bánh trắng mà ăn thì làm sao cho kh i r i r t v n v n xu ng cũng u ng nên mua con gà đ phòng khi có r i r t m nh bánh nó l m nó ăn l n lên thì bán đ c l i”.

Th y nghe nó nói thì b o: “Thôi mà y hà ti n quá cha tao đi r i còn h c làm chi n a!”

Tú tài nghèo

Ngày xưa, có một anh tú tài nhà nghèo đang tìm việc làm. Anh vô cùng chán nản bởi chẳng có ai thuê d&#y.

B&#ng một hôm có người đi đến mời anh ta đi d&#y học, nhưng bởi anh ta trước tiên phải viết một bài văn để người ấy xem đã.

Anh tú tài nhà nghĩ ngợi tr&#m t&# đến cảm cũng chẳng buồn ăn. Vợ anh ta đến bên báo:

_Đàn ông các anh viết văn còn khó hơn cả bạn đàn bà chúng em đẻ con.

Anh tú tài cười lên nói:

_T&#t nhiên rồi, bạn em đẻ con vì trong bụng đã có rồi, nhưng bạn anh viết văn thì trong bụng lại không có.